

РЕШЕНИЕ

№ 22316

гр. София, 28.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2459** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба Началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. към дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП, чрез процесуалния му представител юрк. П., срещу Решение № 183/14.01.2025г., постановено по НАХД № 20231110216453 по описа за 2023 година на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № 732314-F734031/19.10.2023 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. към дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП, с което на „Пануба“ ЕООД за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., издадена от министъра на финансите, на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева. С доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното решение касаторът претендира неговата отмяна и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Счита, че не са налице съществени процесуални нарушения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрк. Г., който поддържа касационната жалбата по подробно изложени съображения. Моли първоинстанционното решение да бъде отменено. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – „Пануба” ЕООД, се представлява от управителя П. Ц., която оспорва жалбата и моли да се остави в сила съдебното решение. Не претендира съдебни разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., счита, че касационната жалбата е неоснователна.

Административен съд София – град, XXVII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на инстанционен контрол.

При пълна липса на описана фактическа обстановка, СРС е приел от правна страна, че обжалваното наказателно постановление е издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Този извод е обосновал с факта, че в НП изрично е посочено, че срещу АУАН не е направено възражение, а в действителност такова е било депозирано в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, макар и адресирано до директора на ТД на НАП – С.. Съдът е посочил, че съобразно уредбата по чл. 57 от ЗАНН в НП наказващият орган не е длъжен да излага мотиви по възражението срещу АУАН, но това не означава, че същият орган не е длъжен да вземе предвид визираното възражение. Според въззивната инстанция това е довело до ограничаване на процесуално право на нарушителя. При тези доводи е отменил електронния фиш.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Съгласно чл. 107, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, приложим във връзка с чл. 84 ЗАНН, съдът е длъжен служебно да събере доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина и да ги обсъди, което в разглеждания случай не е извършено. Районният съд не е провел всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото по чл. 14 НПК вр. чл. 105, чл. 107, ал. 3 и 5 и чл. 114 НПК, приложими съгласно чл. 84 ЗАНН, в резултат на което не е изложил установената от него фактическа обстановка. Съдът, като инстанция по същество, не е анализирал цялата доказателствена съвкупност и не е посочил кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. С минимално посочени доводи и бланкетно цитиране на правни норми, без да обсъжда събраните по делото доказателства, въззивният съд е отменил процесния електронен фиш. При тази липса, касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да установи фактическата обстановка по делото и да обсъди релевантните за спора факти, доколкото не е инстанция по същество. Липсата на обсъждане и анализиране на всички факти и обстоятелства от значение за спорното право водят до съществено нарушение на процесуалните правила.

На следващо място, с оспореното решение е отменил наказателното постановление, като незаконосъобразно изцяло на процесуално основание, поради факта, че в НП изрично е посочено, че срещу АУАН не е направено възражение, а в действителност такова е било депозирано в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, като не се е произнесъл по същество относно наличието на основания за ангажиране на административнонакатаелната отговорност на „Пануба” ЕООД. Съгласно чл. 52, ал. 4 ЗАНН преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обосноваост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. Разпоредбата не вменява нормативно задължение на АНО да обективира писмено преценката си в

текста на наказателното постановление. Излагането на такива съображения не е предвидено и в чл. 57, ал. 1, ЗАНН като задължителен реквизит. В случая действително от приложените по делото доказателства се установява, че е депозирано възражение, макар и адресирано до директора на ТД на НАП – С., но настоящата съдебна инстанция намира, че след като обсъждането на възражението може да е само част от факултативно съдържание на НП, поради което липсата му, или в случая неправилното посочване, че такова не е подадено, няма как да се приравни на процесуално нарушение от категорията на съществениите.

С оглед изложеното, касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да обсъди фактите, включени в предмета на доказване и да установи фактическата обстановка по делото, както и да излага аргументи и мотиви по същество относно законосъобразността на НП. Това налага връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав, като спорът бъде разгледан по същество относно законосъобразността на АУАН и НП и съставомерността на установеното нарушение. При новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по претенциите на страните за разноски.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXVII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 183/14.01.2025г., постановено по НАХД № 20231110216453 по описа за 2023 година на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при спазване на дадените в мотивите на това решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: